

Shalom rakkaat ystävät,

Ihminen suunnittelee tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. Ihminen kaavailee monenlaista, mutta kaikki käy Herran tahdon mukaan. Sananl. 16:9, 19:21

Viime kuukausina olemme taas tulleet vakuuttuneiksi siitä, miten paljon lohdutusta ja luottamusta nämä jakeet sisältävät. Monasti kyky valita ja päättää asioista aiheuttaa sekaannusta ja avuttomuutta, varsinkin jos on valittava monesta vaihtoehdosta. Mikä etuoikeus onkaan saada tulla Kaikkivaltiaan Jumalan eteen ja pyytää johdatusta. On suuri siunaus kokea Hänen apunsa joka kerta eri tavalla, mutta aina parhaalla tavalla.

Toukokuun 5. pvä veimme asukkaat vuosittaiselle päiväretkelle. Viikkoja ennen retkeä pyysin (Shoshana) Jumalalta neuvoa retkikohteen valintaan. Kun asukkaat vanhenevat ja tulevat heikommiksi on entistä vaikeampaa löytää retkelle sopivaa paikkaa. Sen tulee olla niin lähellä, ettei matkoihin mene liikaa aikaa. Siellä pitää päästä liikkumaan pyörätuoleilla, olla tarpeeksi vessoja ja varjoa sekä mielenkiintoista nähtävää ja kiva lounaspaikka. Kun lähdin etsimään sopivaa paikkaa rukoilin taas Jumalaa menemään edelläni ja johdattamaan minua. Menin Zichron Ya'acoviin päin, vaikka olimme olleet siellä jo useita kertoja. Laitoin ylistysmusiikin soimaan autossa ja lähdin matkaan.

Mielessäni oli katsoa, olisiko siellä mitään hedelmätarhoja, joista voisi poimia hedelmiä tai viinivalmistamoja, joissa voisi käydä.

Viinivalmistamo oli ankea eikä hedelmätarhassa ollut yhtään varjoa eikä WC:tä. Kun viinivalmistaja näki pettymykseni hän ehdotti minulle mansikanpimintaa Kibbutsi Gan Shmuelin kasvihuoneissa Haderan lähellä. Löysin heidän puhelinnumeron ja ajoin sinne. Jumala johdatti minut tuohon ihanaan paikkaan: kahteen kasvihuoneeseen pääsi rullatuolilla ja mansikoita voi poimia joko vyötärönkorkeudelta tai hyllyille laatikoihin istutetuista taimista, mikä oli helppoa vanhuksille ja rullatuolilla liikkuville. WC oli saatavilla ja viiden minuutin matkan päässä oli hyvä itämainen ravintola. Kiitos Herralle!

Ne asukkaat, jotka pystyivät osallistumaan olivat erittäin

tyytyväisiä, kun saivat syödä ja poimia mansikoita yhdessä muiden kanssa. Jokainen sai rasian mansikoita kotiin vietäväksi. Meille näytettiin myös esittelyvideo mansikankasvatuksesta ja mehiläisistä. Kiitämme suurta Jumalaa, joka päivittäin huolehtii meistä 🍓

ja sen hedelmä on minun suussani makea...

Voikohan Jumala kattaa pöydän erämaassa?

Sinä valmistat minulle pöydän!

Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi!

Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani!

Vapaaehtoiset Raamattua tutkimassa 📖

Vapaaehtoisten retken suunnittelu olikin sitten helpompaa, mutta siinäkin oli otettava huomioon

osallistujien fyysinen kunto. Retken aluksi kävimme Israelin ensimmäisen pääministerin David Ben-Gurionin vaatimattomassa kodissa Negevissa. Sen jälkeen vaelsimme Ein Avdatin luontopoluilla. Tällä kertaa meidän tulikin nähdä paljon vaivaa ennenkuin pääsimme lounaalle, mutta se oli sen arvoista.

Viimeisen kahden kuukauden aikana meillä on ollut ilo saada kaksi uutta asukasta Ebenezeriin: Yafa Nahariasta ja Antoinette Jerusalemista. Valitettavasti emme voineet ottaa vastaan enempää hakijoita, koska toimilupamme sallii meidän ottaa vain sellaisia, jotka pärjäävät itsenäisesti, vaikka ovatkin heikkoja.

Olemme nyt aivan viimeisessä vaiheessa hoivaosaston suunnittelussa. Terveysministeriö on ehdottanut joitakin pieniä muutoksia suunnitelmaan. Heidän hyväksyntänsä jälkeen meidän on vielä saatava hyväksyntä Ebenezerin johtokunnalta ja myöhemmin Kaupunginhallitukselta.

Byrokratia kuuluu asiaan, ja vaikka se meitä turhauttaa, tiedämme ettei se ole ajanhukkaa vaan osa Hänen täydellistä suunnitelmaansa. Meillä on nyt oikea suunta ja jatkamme suunnittelua, mutta Jumala johdattaa kaiken tahtonsa mukaan.

Rosa Paley

Kuukausi sitten rakas asukkaamme Rosa joutui lonkkaleikkaukseen, mutta hän kuoli yllättäen leikkauspäivän aamuna. Tiedämme ettei Jumala tee virheitä: armossaan Hän säästi Rosen uudelta kärsimykseltä. Rosa oli syntynyt Ukrainassa vuonna 1922, yhtenä juutalaisen perheen neljästä lapsesta. Hän koki Ukrainan suuren nälänhädän vuonna 1933. Myöhemmin perhe muutti Leningradiin. Leningradin piirityksen aikana 19-vuotiaana Rosa työskenteli hoitoapulaisena.

Myöhemmin Rosa opiskeli kieliä ja työskenteli ranskan ja saksan opettajana. Hän jäi kahdesti leskeksi ja menetti ainoan tyttärensä puutteellisen sairaanhoidon takia. Hänen suhteestaan ihmisiin kertoo paljon se, että hänen miehensä lastenlapset pitivät häneen jatkuvasti yhteyttä ja kohtelivat häntä kuin omaa isoäitiään.

Perestroikan jälkeen kristityt ulkomailta alkoivat käydä Venäjällä. Vuonna 1985, 63-vuotiaana, Rosa tapasi joitakin suomalaisia ja alkoi lukea Raamattua heidän kanssaan. Heiltä hän oppi, että Jumala rakastaa juutalaisia. Kun hän kuuli kutsusta juutalaisille muuttaa Israeliin, hänestä tuntui oikealta ottaa kutsu vastaan.

Hän saapui Israeliin yksin 31.12.1990 vain muutama päivä ennen 68-vuotis-päiväänsä. Israelissa hänelle myönnettiin v. 1991 Israelin puolustusministeriön "Natseja vastaan taistelija" -mitali (Fighter Against the Nazis).

Rosa sai asunnon Afulasta ja uskovat suomalaiset ystävät kertoivat hänelle siellä olevasta seurakunnasta. Vasta ystäväystyttyään kielikoulussa yhden tämän seura-kunnan jäsenen äidin kanssa Luoja johdatti hänet tuohon seurakuntaan, josta tuli hänelle hengellinen koti.

Rosa kutsui naapuruston naisia pieneen kotiinsa, ja yhdessä uuden ystävänsä Hilaryn kanssa he kertoivat heille evankeliumin. Rosa oli uskollinen ja aktiivinen seurakunnan jäsen 14 vuoden ajan. Ryhmän vanhimpana hän oli monille "mummo".

Terveiden heikennyttyä hänen oli yhä vaikeampi asua yksin hissittömän talon neljännessä kerroksessa. Seurakunta tuki Rosan muuttoa Ebenezeriin, ja vuonna

2005 hän muutti kotiin. Me kaikki kaipaamme hänen kaunista hymyään ja hyväntahtoisuuttaan. Hän kärsi paljon fyysisesti viime vuosina, ja olemme iloisia, että hänellä ei enää ole kipuja, ja että nyt hän tietää totuuden - ehdottoman totuuden pelastuksesta (Istina venäjäksi). "Näkemiin Rosa, kunnes tapaamme jälleen!"

"Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, sekä pienet että suuret"

Meidän suurin ja kiireisin hankkeemme nyt on kahden uuden kompressorin asentaminen ilmastointijärjestelmään. Kun viime kirjeessä kiitimme Jumalaa siitä, että saimme muutaman lämpimän päivän siksi ajaksi, kun asensimme lämmitysjärjestelmää, niin nyt me kiitämme siitä, että kesän päivät eivät ole liian kuumia ja kestävämpiä... Tilasimme kompressorit Kiinasta muutama kuukausi sitten, mutta tähän mennessä ne eivät ole tulleet satamaan. Kaikki järjestelyt asennusta varten on tehty joten toivomme, että uusi ilmastointi toimii jo kun luette tätä kirjettä.

Kiitos paljon uskollisista rukouksistanne puolestamme. Olemme kiitollisia, jos jatkatte rukousta myös kesä-kuukausien aikana. Kuten edellisinä vuosinakin on kesällä haasteellista pyörittää taloa, koska työntekijät haluaisivat pitää lomansa samaan aikaan kuin muut perheenjäsenensä.

**Kristuksen rakkaudessa
Johnny ja Shoshana Khoury.**